

Sygn. akt II CSK 634/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 maja 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z powództwa J. P.
przeciwko Skarbowi Państwa - Staroście [...]
i Gminie Miasto [...]
o ustalenie,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 maja 2015 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie
z dnia 11 grudnia 2013 r., sygn. akt I ACa 548/13,

1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i nie obciąża powoda kosztami postępowania kasacyjnego należnymi pozwany;

2) przyznaje radcy prawnemu K. L. od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego w Szczecinie kwotę 2700 zł (dwa tysiące siedemset zł.) wraz z należnym podatkiem od towarów i usług tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej powodowi z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Przysługująca od prawomocnych orzeczeń skarga kasacyjna, jako nadzwyczajny środek zaskarżenia, ma na celu – w interesie publicznym – ujednolicenie orzecznictwa sądów powszechnych, rozstrzyganie spraw precedensowych oraz o istotnym znaczeniu dla orzecznictwa sądowego i rozwoju prawa. Uwzględnienie celu i charakteru skargi kasacyjnej wymaga właściwego rozumienia treści przesłanek, wymienionych w art. 398⁹ § 1 pkt 1-4 k.p.c., i właściwego ich uzasadnienia.

Chociaż skarżący na s. 8-9 skargi powołał się na przesłankę określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c., to nie przedstawił argumentacji jurydycznej mogącej przekonać o „istotności” sformułowanego zagadnienia.

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania (s. 8-9) w istocie sprowadza się do oczekiwania określenia ogólnej relacji pomiędzy powództwem o ustalenie (art. 189 k.p.c.), a powództwem przewidzianym w art. 10 u.k.w.h. Kwestie te występują na tle określonych, konkretnych okoliczności faktycznych i nie mają charakteru uniwersalnego, a zatem nie mogą być kwalifikowane jako istotne zagadnienie prawne.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, działając na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

Na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd Najwyższy nie obciążył powoda kosztami postępowania kasacyjnego na rzecz pozwanych.

O kosztach pomocy prawnej świadczonej powodowi z urzędu orzeczono na podstawie § 2 ust. 3, § 6 pkt 6, § 12 ust. 4 pkt 2 i §§ 15 i 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. (Dz. U. 2013, poz. 490).